

Hoe kun je als kale kip nou 930.000 euro betalen?

Niet eerder werd in een strafzaak in Groningen een zo hoge schadevergoeding gevraagd als in de zaak van de 'Korrewegschutter'. Bijna een miljoen euro. Hoe gaat zoiets?

ROB ZIJLSTRA

Met vier of vijf gerichte schoten uit een revolver schoot de 21-jarige Azim A. uit Groningen vorig jaar oktober een leeftijdgenoot neer. Zomaar. De gevolgen voor het slachtoffer zijn dramatisch: hij is aangewezen op een rolstoel; er is geen zicht op herstel.

De schade laat zich moeilijk berekenen. Behalve lichamelijk letsel is er materiële en psychische schade. In de rechtszaal werd een schadeclaim neergelegd van 930.000 euro. Daarvan is 250.000 euro aangemerkt als smartengeld.

Het slachtoffer heeft een nieuwe garderobe moeten aanschaffen. Hij heeft een aangepaste auto gekocht zodat hij zijn studie (in Leeuwarden) kan hervatten. Er zijn medische kosten.

Maar er is ook rekening gehouden met schade in de toekomst. Als gevolg van de invaliditeit zijn zijn kansen op de arbeidsmarkt afgenomen, iets wat doorwerkt in de pensioenopbouw.

Het Openbaar Ministerie kan zich goedgeede vinden in de claim en meent dat een bedrag van 888.000 euro kan worden toegewezen. Of dat gebeurt en hoe hoog het bedrag uiteindelijk zal zijn, is aan de rechters.

De schadeclaim in de zaak van de Korrewegschutter is hoog, maar niet

Azim A.

uniek, zegt slachtofferadvocaat Dianne Abeln uit Groningen. Zij diende de claim in namens het slachtoffer in deze zaak. „Er zijn eerder bedragen in deze orde geclaimd en ook toegewezen.”

Alleen dit jaar al kende de rechtbank in Groningen schadeclaims toe die fors hoger liggen dan de gemiddelde bedragen in de afgelopen jaren. Een jong slachtoffer in een ernstige zedenzaak kreeg 100.000 euro toegewezen, een vrouw die op straat werd aangevallen door een voormalig tbs'er claimde 50.000 euro en kreeg 20.000. Een man die werd neergeschoten bij een ripdeal, krijgt 25.000 euro bijgeschreven.

Dat een schadevergoeding tijdens de strafzaak kan worden ingediend,

heeft te maken met de verbeterde positie van het slachtoffer in het strafrechtproces. Er is een aantal criteria: er moet een direct verband bestaan tussen de misdaad en de opgelopen schade en de claim mag niet al te ingewikkeld zijn. Zo kunnen er geen deskundigen opdraven voor advies.

Dat laatste, soms wenselijk voor een goed inzicht, kan in een civiele procedure wel. De rechter kan besluiten een arts te raadplegen of een arbeidsdeskundige.

Slachtofferadvocaat Dianne Abeln uit Groningen stelt dat een schadeclaim binnen het strafrecht een groot voordeel heeft: kent de rechtbank de claim met een schadevergoedingsmaatregel toe, dan schiet te overheid het bedrag voor. Het slachtoffer krijgt zijn of haar geld en hoeft dus zelf niet actie te ondernemen richting de dader.

Het Centraal Justitieel Incasso Bureau (CJIB) in Leeuwarden gaat vervolgens achter de dader aan. Woordvoester Marjan van Mierlo: „Wij schrijven de veroordeelde aan. Gaat het om een hoog bedrag, dan treffen we een regeling. In principe moet een schade binnen 72 maanden worden betaald. Wil iemand niet betalen, dan zetten we pressiemiddelen in. Een daarvan is de vervangende hechtenis. Dan ga je terug maar de gevangenis, terwijl de verplichting te betalen blijft bestaan.”